175. - Vgl. दीर्घमाहतः

हीर्घपाठ (ही॰ + पाठ) m. eine best. Schreibart der VS. mit vielen Verdoppelungen der Buchstaben Verz. d. B. H. No. 155.

दीर्घपाद (दी॰ + पाद) 1) adj. lang/üssig. - 2) m. Reiher Taik. 2,8,16. H. 1334. - Vgl. दीर्घपद.

दीर्घपाद्प (दी॰ + पा॰) m. 1) die Weinpalme. — 2) die Arecapalme (पा) Riéan. im ÇKDa.

दीर्घप्ष (दी॰ + प्ष्र) 1) adj. einen langen Rücken habend. — 2) m. Schlange AK. 1,2,1,8. H. 1304. His. 15.

रीर्घप्रज्ञ (दी॰ + प्रजा) 1) adj. einen weitreichenden Verstand habend MBa. 3,405. 5,75. — 2) m. N. pr. eines Königs MBa. 1,2652.

र्शिप्रवस् (री॰ + प्र॰) adj. 1) anhaltend im Gebet oder Opfer, unermüdlich fromm Nin. 5, 2. दीर्घप्रवस्त्रमति यो वेनुष्यति वर्ष तं येम पृतेनासु ह्र्ज: R.V. 7, 82, i. — 2) anhaltendes Gebet empfangend: दीर्घप्रवस्त्र (Vishņu-Varuṇa) कृत्रिषी वृधाना त्योतिषार्गतीर्द्कृतं तमासि TBa. 2, 8, 4, 5. Zu bemerken ist, dass diese Stelle ungeachtet der Verschiedenheit in Påda 3 und 4 doch nur eine Nachbildung des oben angeführten R.V.-Verses ist.

रीर्धैप्रसमन् (दी॰ + प्र॰) adj. etwa weithin bewohnt, subst. so v. a. Erdkreis: यत्स्था दीर्घप्रसमान् यहादा राचने दिवः १९४. 8,10, 1. वची दीर्घप्रसमाना वार्षसमाना वार्यसमाना वार्षसम्वापसमाना वार्यसमाना वार्यसम

र्शियाल (र्शि॰ + पाल) 1) adj. lange Früchte habend. — 2) subst. N. verschiedener Pflanzen: a) m. a) Cathartocarpus (Cassia) fistula Rágan. ini ÇKDa. — β) Butea frondosa. — γ) Asclepias gigantea Nigh. Pa. — b) f. श्रा a) = जतुका. — β) Weinstock mit röthlichen Trauben Rágan. im ÇKDa. — γ) = मेथ्युक्ती — δ) eine Gurkenart Nigh. Pa.

र्घिपालक (wie eben) m. N. einer Pflanze, = म्रगस्त्य Rågan. im ÇKDR. र्घिबाला (दी॰ → बाल) f. Bos grunniens (einen langen Schweif habend; vgl. चम्र, चाम्र) Rågan. im ÇKDR.

र्शिष्वाकु (री॰ + बाकु) 1) adj. langarmig MBH. 3, 2454. R. 2, 42, 18. 3,74, 20. — 2) m. N. pr. a) eines Wesens im Gefolge des Çiva Hariv. 14830. — b) eines Dânava Hariv. Langl. II, 409 (रीर्घकार्स ed. Calc.). — c) eines Sohnes des Dhṛtarāshṭra MBH. 1, 2740. 4553. 6, 4349. — d) eines Sohnes des Dillpa und Vaters des Raghu VP. 383. BHG. P. 9, 10, 1. eines Grosssohnes des Dillpa Matsia-P. in VP. 383, N. 15. Nach Hariv. 820 ist रीर्घवाकु nur Beiw. oder Bein. Raghu's: रीर्घवाकुरिलीयस्य रघुनीम्नाभवतस्ताः.

रार्घबाकुगर्वित (री॰-बाकु +ग॰) adj. auf seine langen Arme eingebildet; in. N. pr. eines Dämons Lalit. 297.

दीर्घमुत्र (दी॰ + मुत्र) 1) adj. langarmig. - 2) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge von Çiva Hanv. 14850.

दीर्घमारुत (दी॰ → मा॰) 1) adj. langathmig. — 2) m. Elephant Tais. 2,8,33. Hás. 14. — Vgl. दीर्घपवन.

दीर्घमुख (दी॰ + मुख) 1) adj. f. ई langmäulig, langschnäbelig: दीर्घमु-खि दुर्रुणु मा स्म द्तिणाता वद TAITT. Ån. 4,32,1. — 2) m. N. pr. eines Jaksha (?) Schiefnen, Lebensb. 319 (89). — 3) f. ई Moschusratte Nigh. Pr. 1. दीर्घमूल (दी॰ + मूल) n. die lange Wurzel, Bez. der Wurzel von Andropogon muricatus Retz. Rićan. im ÇKDn.

III. Theil.

2. दिघमूल (wie eben) 1) adj. lange Wurzeln habend. — 2) subst. N. verschiedener Pflanzen: a) m. α) = ਜੀ ζ. — β) eine Art Vilva Råśan. im ÇKDr. — b) f. হা Suçr. 1,141,8. α) Desmodium gangeticum
Dec. Ratnam. 9. — β) Ichnocarpus frutescens R. Br. Ratnam. 27. — c)
f. ξα) Alhagi maurorum Dec. Çabdam. im ÇKDr. — β) Leea hirta Banks.
— γ) Solanum indicum Lin. Nich. Pr.

रीर्घमूलक (wie eben) 1) n. eine Art Rettig Rigan. im ÇKDa. — 2) f. ्मालिका Desmodium gangeticum Dec. Nige. Pa.

दीर्घयज्ञ (दी॰ + यज्ञ) 1) adj. ein langdauerndes Opferbringend. — 2) m. N. pr. eines Königs von Ajodhjå MBn. 2, 1076.

दीर्घंपशस् (दी॰ + प॰) adj. weit und breit beliebt oder berühmt RV. 5, 61, 9.

दीर्घयार्थं (दी॰ + याद्य) wohl m. eine lange Bahn, ein weiter Weg: व्ह्यामृज्ञत्यविभिद्देधियार्थै: R.V. 2,15,3. म्रा सूर्यी यातु सप्ताम्यः तेत्रं यद्स्यो- विवा दीर्घयांचे 5,45,9.

रीघेर्झा (री॰ + र्झ) s. Gelbwurz (dessen Farbe lange haftet) Nigh. Pr. – Vgl. दीर्घरामा.

दीर्घरत (दी? + रत) m. Hund (dessen coitus lange währt) Wils. — Vgl. दीर्घस्त.

दोधरद (दो॰ + र्द) m. Eber (lange Hauer habend) TRIK. 2,5,5.

दीर्घरसन (दी॰ + रसना) m. Schlange (langzüngig) Çabdak. im ÇKDb. दीर्घरामा (दी॰ + राम) f. Gelbwurz (dessen Farbe lange haftet) Rágan. im ÇKDb. — Vgl. दीर्घरङ्गा.

दीर्घरात्रम् (दी॰ + रात्र = रात्रि) adv. lange Zeit hindurch Vop. 6, 46. Так. 3,2, 17. Vjutp. 191.

हींघराव (ही ° + राव) 1) adj. dessen Geschrei weithin reicht. — 2) m. N. pr. eines Schakals Hir. 35,3.

दीर्घराम (दी॰ + रेमिन्) m. N. pr. eines Sohnes des Dhrtarashtra MBH. 1, 4552.

रोध रोमन् (wie eben) 1) adj. lange Haare am Körper habend. — 2) m. a) Bär Çabdarhakalp, im ÇKDa. — b) N. pr. eines Wesens im Gefolge von Çiva Hariv. 14850.

दीर्घ राक्षिपक (दी॰ + राक्षिप) n. eine best, wohlriechende Grasart Riáan, im ÇKDR.

र्[घलाचन (दी॰ + ला॰) 1) adj. langäugig Harry. 14852. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Dhrtarashtra MBs. 1,2739. 6,4349. 7,1610.

दीर्घलांकितपष्टिका (दी॰-लो +पष्टि) f. rothes Zuckerrohr Nigh. Pa. दीर्घनंश (दी॰ + नंश) m. eine best. Rohrart (s. नल) Råáan. im ÇKDa. दीर्घनक्त (दी॰ + न॰) m. Elephant (ein langes Gesicht habend) Çabyam. im ÇKDa.

रीर्घविद्यक्ता f. Krokodil Çabbarthakalp. im ÇKDR. ेविह्या Wils. in der 2ten Aufl. Im 2ten Theile des comp. ist viell. वच्छ = वत्स Junges entbalten.

दीर्घवर्षाम् (दी॰ + व॰) f. N. einer Pflanze, = श्रेतपुनर्नवा Nich. Ps. दीर्घवृत्त (दी॰ + वृत्त) m. die Weinpalme Nich. Ps.

र्रोधवृत्त (र् ि + वृत्त) 1) m. N. eines Baumes, Calosanthes indica Bl., AK. 2,4,2,37. Ratnam. 4. Suça. 2,13,21. 434,9. 435,8. — 2) f. ह्या N. einer Pflanze, = इन्द्रचिनिटी Râéan. im ÇKDa.

40